

Rjobstædernes Klager i denne Henseende i Betragtning, thi de vare kun lustige, men jeg paaستااer, at der ikke er Nogen i denne Sal, som kan sige med mindste Sikkerhed, hvad denne Lov har at betyde eller hvad Indflydelse den vil have om nogle Aar (So! So!); det er der Ingen, som er istand til at sige med nogensomhelst Visshed, og derfor indseer jeg ikke, hvorfor man ikke kunde gaae lidt mere successtvt frem i en saa vigtig Sag, end skeet er. Majoriteten har nu imidlertid afvilst ethvert Mæglingforslag, ja selv det ubetydeligste Forslag i den Retning er forkastet, og selvfølgerigen er Stillingen derved bleven vanstelligere for dem, som finde Sagen betænkelig. Man har heller ikke kunnet finde nogen stor Støtte eller Tilfredsstillelse ved den Enighed, som er kommen tilveie i Udvalget, thi der kan næppe gives noget stærkere Beviis paa, at denne Lov er umoden, end netop den Afspiltelse i Anskuelser, der har fundet Sted i Comiteen, og den Masse Endringsforslag og Underændringsforslag, som Udvalget i de forskjellige Minoriteter har stillet næsten til enhver Paragraph. Jeg hører nu til dem, der hele Tiden har havt Betænkelighed ved denne Sag, og da det ærede Things Fleertal nu har tilbagevilst ethvert Mæglingforslag, som gif ud paa at gjøre Overgangen fra det Bestaaende til det Nye mindre følelig, saa seer jeg mig nu i den Nødvendighed at maatte stemme imod en Lov, som jeg i en noget anden Skikelse ellers vilde have stemt for.

Schoubye: Uagtet jeg anerkender, at Loven er et betydeligt Fremstridt fremfor den nuværende Tilstand, agter jeg dog at stemme imod den, og jeg skal i al Korthed tillade mig at udtale, hvorfor jeg gjør det; det er, fordi jeg ikke ønsker Sagen endelig afgjort allerede nu. Den eneste Grund, jeg under alle 14 Møders Debat har hørt for, at vi saaledes skulle skynde os med denne Sags Afgjørelse, er den, at vi skulle forebygge, at den til næste Gang bliver et Valgspørgsmaal; men denne Grund har ingen Gyldighed for mig, og jeg troer heller ikke, at den med Rette kan have det for Nogen. Næringsagen kan næste Gang blive et Valgspørgsmaal, selv om Loven ved-

tages nu, thi hvad der kan vedtages ved Lov, kan ogsaa ændres ved Lov.

Indenrigsministeren: Den sidste Bemærkning skal jeg aldeles ikke imødegaae; jeg vil lade den staae hen; det vil vise sig. Derimod maa jeg aldeles bestemt gjøre Indsigelse imod enhver Paaastand om, at vigtige Sager ikke skulle kunne finde deres Afgjørelse i Rigsdagen, før de vare studie ud efter nye Valg. Det er en grundfordærvet Anskuelse, at en vigtig Sag, naar den forelægges af Regjeringen for Thinget, og naar Thinget forøvrigt finder den egnet til Behandling, skal skydes ud, idet Thinget siger: Vi tør ikke have nogen Mening om denne Sag, før den har været forelagt ved næste Valg. Det er en saa falst Anskuelse, at den allerede indeholder en tilstrækkelig Grund til at afvise de Paaastand, der fremkomme om en Udskydelse af Sagen, og nogen anden Grund til at udskyde den har jeg ikke hørt.

Formanden: Der er begjært Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: L. C. Larsen, Hammerich, Glahn, Kayser, N. A. Hansen, Dam, Recke, C. Jensen, Johansen, R. Olsen, Christophersen, Lehrmann, Jung, David og Abrahamson.

Med 41 Stemmer mod 30 forkastedes det derpaa, at Afslutning skulde finde Sted.

Bregendahl: Jeg har, som det ærede Things Medlemmer bekendt, under Sagens Forhandling efter Gyne søgt at bevirke adskillige Forandringer i Loven, sigtende til at frembringe en mildere Overgangstilstand end den, som vil indtræde efter Loven, saaledes som den nu foreligger. Uagtet mine Bestræbelser i saa Henseende ikke ere lykkedes, kan jeg dog imidlertid ikke finde mig forandriget til nu ved den sidste Afstemning at stemme mod Sagen. Den Betragtning, som i Aften er bleven fremhævet om Grunde udenfor Sagen, hvorfor vi skulde udsætte Sagen til den næstkommende Rigsdag, er bleven imødegaaet af den ærede Indenrigsminister, til hvis Uttrin-